

ИЗДАВАЧКИ ЦЕНТАР ТРИ
ул. Орце Николов 93/1, Скопје, РС Македонија
тел. +389 2 3245 622
e-mail: tri@kniga.com.mk
www.kniga.mk
Основач Винка Саздова, 1999

Наслов на оригиналот
Снежана Кићовић Пејаковић
ЗА ТВОЈ РОЃЕНДАН

Copyright © 2020 by Interverlags Anstalt, Schellenebrg
Copyright © за македонското издание
Издавачки центар ТРИ, 2020

Главен уредник	Бојан Саздов
Арт директор	Александар Саздов
Маркетинг	Љубомир Саздов
Технички уредник	Славко Јовановски
Лектура	Виолета Танчева-Златева
Тираж	2000 примероци
Објавено	Скопје, 2020
Печатено во Кина	

Превод од српски
Цветанка Лазарова

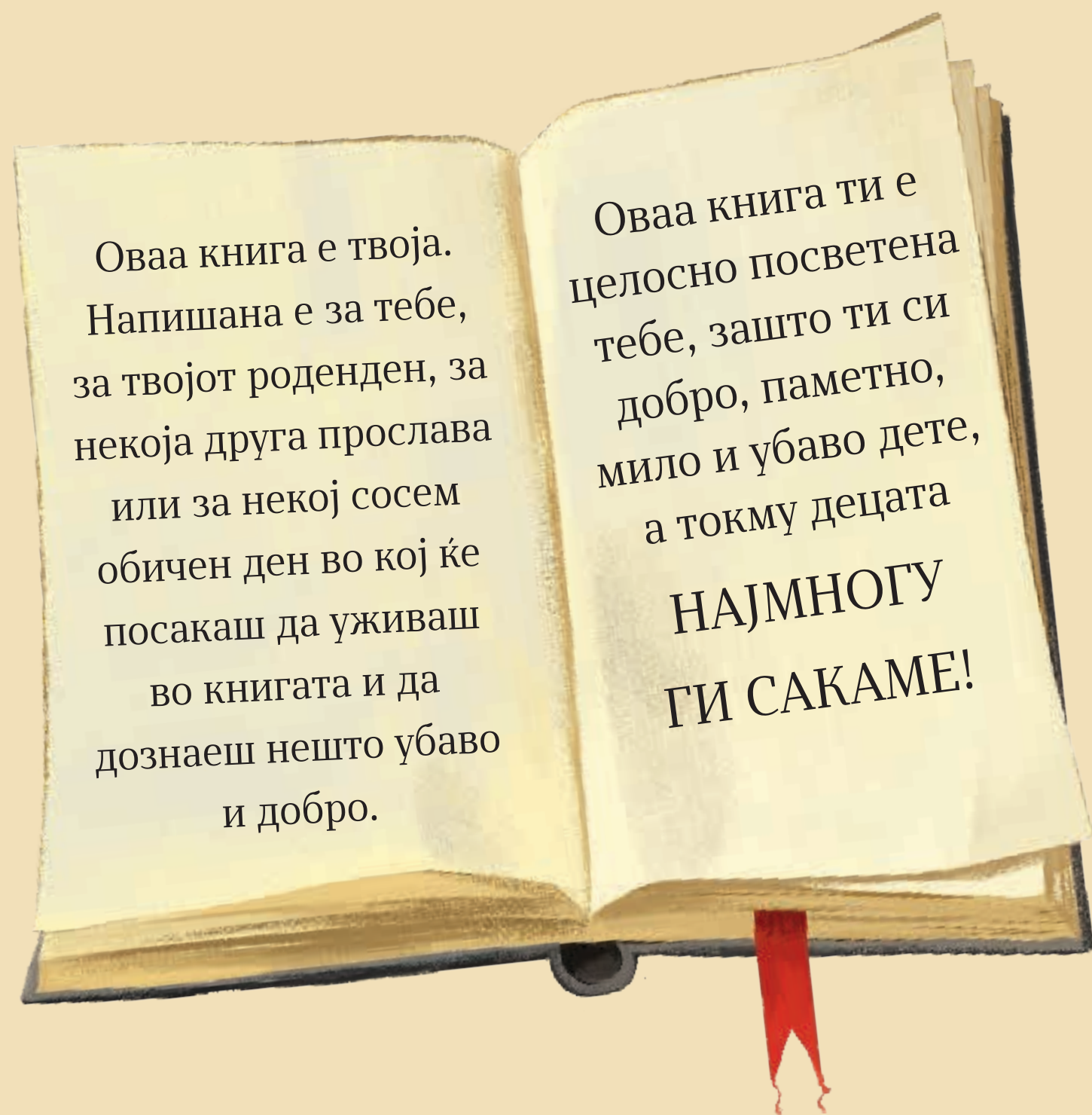
Сите права се заштитени. Ниту еден дел од ова издание не смее да биде препечатувaн, копиран или објавуван во која било форма или на кој било начин во електронските или печатените медиуми, без писмена согласност од издавачот.

Снежана Пејаковиќ-Кићовиќ

ЗА ТВОЈОТ РОЃЕНДЕН

Илустрации
Александар Золотиќ

За твојот роденден

ти подарувам сонце. Тоа не е она големо **сонце** што свети од небото и ги осветлува Земјините пространства.

Тоа е само едно мало, златно сонце, токму како што се децата мали и златни.

Тоа срамежливо сирка од оваа **книга** и неговите зраци се прикрадуваат кон твојот кревет допирајќи те.

Ти ги отвораш очите и гледаш дека низ прозорецот веќе влегло она големо, сјајно и топло **сонце** од небото.

Осамна утро. Колку е убаво утрото на денот на твојот роденден!

На денот на твојот роденден **ти подарувам утро.**

Утро, тоа е кога мама те бакнува и вели:

„Станувај, мило мое!“

Утро, тоа е кога надвор птицата ќе запее:

„Се раздени!“

Утро, тоа е кога тато ќе те помилува по косата велејќи:

„Биди добро, чедо мое, па тато брзо
ќе се врати од работа“.

И додека стануваш, се миеш и облекуваш, јас за
роденденот ти праќам нов подарок. Тоа е една мала,
дамкава бубамара.

Бубамарата, велат баб ите, ни носи гости. И гледај!
Еве ги, веќе пристигаат. Убави, чудни, необични,
мали гости кои, заедно со **бубамарата**, ти ги
подарувам за роденденот.

ШУМСКИ
ГОСТИ

Најпрво влегува Штурецот.

Важен. Надуен.

Дури и по малку смешен.

За него велат дека другарувал

со горските САМОВИЛИ

и Виленици

и дека по цел ден пеел.

САМОВИЛИТЕ и
ВИЛЕНИЦИТЕ со задоволство

се факале на

оро и играле,

но гласот на Штурецот

бил некако рапав, како да

струже, а немал ни музичка

придружба, па затоа звучел

необично и тажно.

Затоа кралот на вилениците им наредил
на пчелите да донесат од пчеларникот најдобар мед
и му капнал на Штурецот в грло.

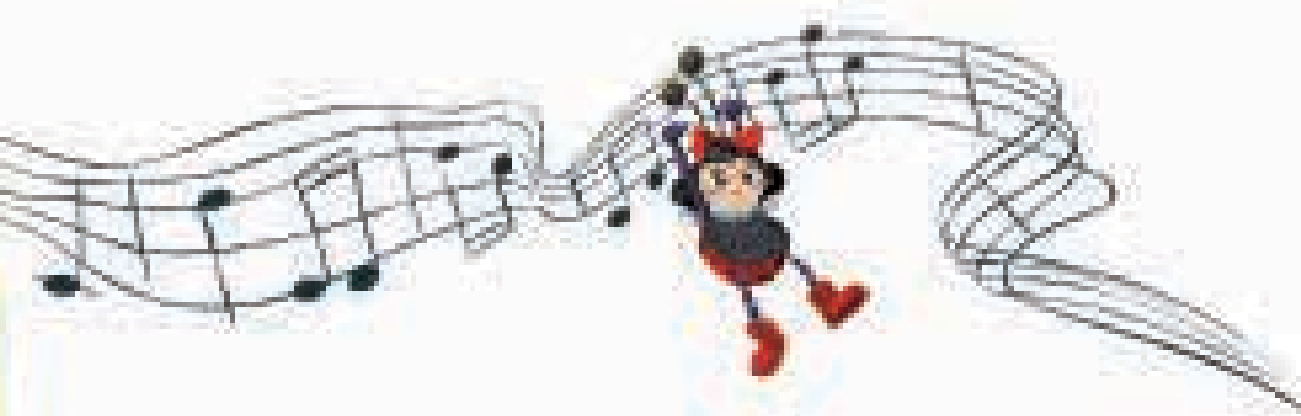
И – гледај чудо!

Запеал Штурецот мило и весело, како никогаш
порано. А кралицата на самовилите, која повеќе
од песната ја ценела свирката, му подарила
на Штурецот виолина и гудало.

Прикажуваат дека кралицата со роса ги оросила
гудалото и струните на Штурчевата виолина,
а потоа ги исушила на самата месечина,

затоа тие извивале најубави звуци

што можеле да се чујат во полето.

Но–псст!

Штурецот се подготвил за свирка и еве почнува:

Оддалеку јас идам, скокам
Преку шуми, ѓолја, ѓоѓок.
Гласник сум на самовили
На кои ѓеснава им се мили,
Друѓар сум на секој жиѓел
В ѓоле, шума ѓаѓем иѓам.
Носам ѓолна ѓорба желби
Од моиѓе ѓријаѓели.
А ѓоракаѓа е една исѓа –
Ги врзува ѓубов чисѓа
Ова уѓро кон ѓебе
Вечно да си радосен
Да ѓе следаѓи сѓо среќи
И насмевки цели вреќи.
Влеѓувајќи сеѓа в сѓан
И јас кревам весел бран –
Среќен роденден, дин-дан!

Штурецот ја завршува својата песна и свирка.
Пред да се повлече во аголот, награди го со аплауз,
зашто така треба да се поздрават секој добар **музичар**.

Следниот роденденски гостин од дружината на **бубамарата** е **ПОЛЖАВОЌ**. За него, пак, се вели дека е преку секоја мера бавен, така што сите се лутат зашто секогаш мора да го чекаат. Сепак, на твојот роденден стигна без задоцнување, и тоа е за пофалба.

Ти можеби ќе се прашаш што ќе ти е **ПОЛЖАВ**.

Ќе ти кажам. Да те потсетува.

ПолжавоЌ секогаш ќе те потсетува на родната кука, зашто откако се родил тој толку ја засакал својата кука што никогаш не се дели од неа.

Ни кога оди на прошетка, ни кога во градината кришум грицка млада салатата, ни кога бега од **жабата** што сака да го голтне, па дури ни тогаш кога се капе на дожд. Затоа **ПОЛЖАВОЌ** засекогаш ја натоварил својата кука на грб, па ја донел дури и на твојот роденден.

Со тоа тој сака да ти каже:

*носи ја со себе секогаш својата кука;
ако не можеш на грб како мене,
носи ја во срцејто,
и кога си блиску
и кога си далеку
од неа.*

По полжавот влегува уште еден бубамарин пријател.
Тоа е големата **шарена пеперуга**.
И таа, како **ШТУРЕЦОТ**, сакала да другарува
со убавите **ГОРСКИ СЪМОВИЛИ**.
Била сива и ни малку убава, а не умеела ни да свира
ни да пее, па затоа **СЪМОВИЛИТЕ** ја избегнувале.

Тоа многу ја растажило, па така плачејќи,
тргнала од цвет на цвет оставајќи секому
по една своја солза.
Цвеќињата се сожалиле над кутрата пеперуга
и се договориле да ѝ помогнат, па ги измешале
нејзините солзи со боите на **СВОИТЕ ЛИСТЕНЦА**.

Најпрво **незабораВката** ги обоила крилјата на пеперугата со **свеџлосина** боја, потоа **маргаритката** додала малку бела боја, свончето **лилава**. Потоа глуварчето преостанатиот дел од пеперужните крилја ги нашарало со **злајножолџа** боја, а на крајот булката, најубавото полско цвеќе, ѝ ги напрскала крилјата со **црвени дамки**.

Сивата пеперуга одеднаш станала

шарена, сјајна и бескрајно убава.

Кога ја здогледале во ново руво, **вилениците** ги отвориле пред неа портите на своите дворци, а **САМОВИЛИТЕ** ја ставиле на почесно место крај трpezата.

Оттогаш сите **пеперуги** се убави, шарени и омилен меѓу самовилите и децата и точно поради тоа и јас ти давам за роденденот **пеперуга**.

Таа на своите крилја ти ги носи сите најубави бои –
синилоџо на небоџо,
белинаџа на снеговинџе,
злајнинџе нишки на сонцеџо,
руменилоџо на дејскиџе
обравчиња и зеленилоџо
на бескрајнинџе џолјани
и џустии шуми.

Следниот гостин е веќе на вратата.

Стоногалката!

Гласот за нејзината спортска слава и чесност го обиколил
сиот свет. Еве како се случило тоа. Во една топла јулска
предвечер кралот на вилениците најпрвин гласно се
просевнал, а веднаш потоа станал од масата и

лучио ја зашресол својата шушкава наменика.

Гостите што ги имал покането на ручек јаделе и пиеле
преку секоја мера, па спротивно на она што налагал
редот, задремале на масата. Но **СТОНОГАЛКАТА**, која
скромно седела на крајот од трпезата, го забележала

незадоволството на кралот. Таа

брзо станала и потрчала кон

него. „Пресветол кралу!“

му рекла. „Твојата

гозба беше толку

блескава,

па би требало и

во блесок да

заврши.“

„Што сакаш со тоа да кажеш?“ ја прашал **КРАЛОТ**.

„Мислам дека би требало да се приреди натпревар“,
одговорила **СТОНОГАЛКАТА**. „Зошто не ги повикаш
најбрзите меѓу гостите да се тркаат, а другите нека се
обложуваат за своите миленици?“

„Мудро зборуваш!“ извикал **КРАЛОТ** радосно.

Неговиот паж, не чекајќи ни да му се каже, скокнал
на масата и им ја објавил на гостите радосната новост.

Дремливите гости се сепнале од сонот и зацагориле
туркајќи се околу домаќинот. Најпрво самовилската
КРАЛИЦА го одбрала да се натпреварува, во нејзино
име, самовилското коњче. Таа го извадила од вратот
скапоцениот бисерен ѓердан и го ставила како залог.

Тогаш **ДЕБЕЛИОТ БУМБАР** го извадил кесето жолтици и
го фрлил на маса велејќи:

„Јас го давам својот глас за **ДОЖДАЛЕЦОТ**!“

